

Město Úvaly

Spis

MEUVX005PSBP

Typ inic. neurčen

MEUV-S 777/2025 KVM

Věc: Poskytnutí informací podle zákona č. 106/99 Sb., v platném znění k č.j. 7833/2025

Stav: Nevyřízeno

Podrobně: Poskytnutí informací podle zákona č. 106/99 Sb., v platném znění k č.j. 7833/2025

Zpracovatel:

Spisový znak:

//0

Iniciační

Odesílatel: Vlastní - Kancelář vedení města

Značka:

Datum podání: 23.10.2025 08:43:21

Uložení, skartace

Uloženo:

Ke skartaci dle spisu v roce:

Ke skartaci dle balíku v roce:

Převzal dne:

Koncept zpracoval dne:

Koncept schválil dne:

01	01	01
02	02	02
03	03	03
04	04	04
05	05	05
06	06	06

Způsob vyřízení:

Vyřízeno komu:

Vyřízení schválil (kdo, kdy):

Vyřízení vypracoval (kdo, kdy):

Vyřízení vypraveno (jak, kdy):

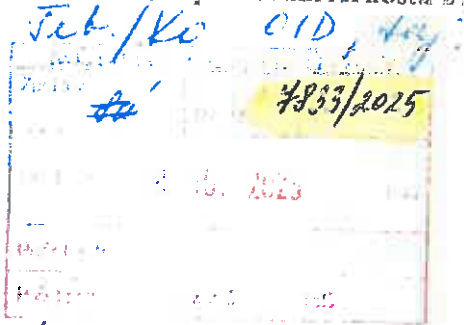
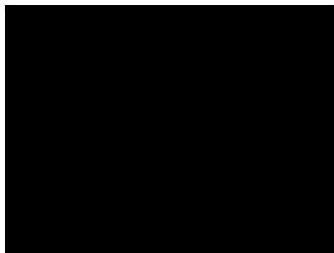
Uzavřel (kdo):

Uzavřeno (kdy): 00.00.0000 00:00:00

11

A- 777/2025

Městský úřad Úvaly obor výstavby a územního plánování Arnošta z Pardubic 95, 250 82 Úvaly

Ve Škvorci dne 8. října 2025

Věc: Výzva k zákonnému výkonu rozhodnutí č. j. MEUV 3852/2022 STU a č. j. MEUV 949/2021 STU – odstranění stavby kontejnerového stání a zákaz užívání stavby D (garáže) na pozemku parc. [redacted] Škvorec

Vážený,

v rozhodnutí č. j. MEUV 3852/2022 STU jsem uvedena jako „další dotčená osoba“, což zakládá mé procesní postavení účastnice řízení. Obě rozhodnutí o **zákazu užívání stavby D – garáže** (č. j. MEUV 949/2021 STU) a o **odstranění kontejnerového stání** (č. j. MEUV 3852/2022 STU) jsou pravomocná a vykonatelná.

Nepotřebuji se nutně vyjadřovat k průběhu výkonu odstranění kontejnerového stání, pokud je prováděn zákonně a v souladu s rozhodnutím. Pokud však výkon spočívá pouze v dočasném rozebrání stavby s následnou legalizací, považuji takový postup za nepřipustný a v rozporu se smyslem rozhodnutí o odstranění stavby.

Podle dostupných informací nebyl dosud vydán exekuční příkaz, a SVJ bylo pouze informováno o mém návrhu na zahájení správní exekuce ze dne 1. září 2025. Následně dochází nebo již došlo k „dočasnému“ rozebrání stavby, které má být stavebním úřadem posuzováno jako **splnění povinnosti**.

Podle dostupných informací má být rozebrání stavby zaznamenáno jako splnění povinnosti, přestože podle mých informací SVJ zřejmě plánuje stavbu znovu ohlásit a smontovat na stejném místě. Pokud by k takovému postupu skutečně došlo, považuji jej za účelové obcházení rozhodnutí o odstranění stavby, které mělo vést k jejímu trvalému odstranění. Takový výklad odporuje smyslu § 129 stavebního zákona i zásadám správního řízení podle § 2 a § 6 správního řádu.

Zároveň upozorňuji, že stavba kontejnerového stání zasahuje do prostoru platného stavebního záměru garáže, který nebyl zřejmě zrušen ani prohlášen za zaniklý. Tato skutečnost podle mého názoru brání k ohlášení a výstavbě nové stavby na stejném nebo jiném místě na parc. č. 1385 v k. ú. Škvorec, neboť by došlo ke kolizi s dosud platným stavebním povolením.

Pokud by stavební úřad uvažoval o zrušení nebo prohlášení za zaniklé stavebního záměru garáže, musí tak učinit formálně, zákonným postupem, a s informováním všech účastníků řízení. Nelze považovat rozhodnutí za zaniklé bez výslovného oznámení a odůvodnění. V takovém případě žádám, aby byl pozemek uveden do původního stavu, a aby byla bezodkladně realizována opěrná zeď dle rozsudku Krajského soudu č. j. 41 A 23/2025, která je nezbytná pro technické zajištění svahu a ochranu sousední nemovitosti.

Žádám proto:

1. Aby mi bylo bezodkladně sděleno, zda byl vydán exekuční příkaz k rozhodnutím MEUV

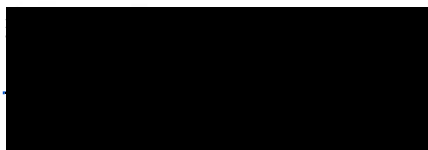
949/2021 STU a č. j. MEUV 3852/2022 STU.

2. Aby mi bylo **sděleno a odůvodněno**, zda stavební úřad považuje dočasné rozebrání stavby za splnění povinnosti podle rozhodnutí č. j. MEUV 3852/2022 STU
3. Aby mi bylo **sděleno**, zda stavební úřad **posoudil** kolizi stavby kontejnerového stání s platným stavebním záměrem garáže.
4. Aby bylo zajištěno, že výkon rozhodnutí bude proveden v souladu se zákonem, tj. formou trvalého odstranění stavby, nikoli jejím dočasným rozebráním a následnou legalizací.
5. Aby mi bylo **sděleno**, zda stavební úřad **eviduje nebo posuzuje nové ohlášení stavby** kontejnerového stání ze strany SVJ, a pokud ano, jakým způsobem zohledňuje pravomocné rozhodnutí o jejím odstranění.

Výše uvedené dotazy (zejména body 1, 2, 3 a 5) zároveň uplatňuji jako žádost o informace podle § 106 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Děkuji za zákonné, důstojné a transparentní řešení této věci. V případě, že nebude odpovězeno ve lhůtě 30 dnů, vyhrazuji si právo obrátit se na nadřízený orgán a požadovat přezkum postupu správního orgánu.

S úctou

MEUP0605P08

Ve Škvorci dne 3. listopadu 2025

VĚC: Odvolání podle § 16 zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím proti rozhodnutí MěÚ Úvaly ze dne 23. října 2025 č. j. 8328/2025 S - 777/2025, ve věci žádosti o informace ze dne 8. října 2025

Týká se pozemku par. [redacted] katastrálním území Škvorec.

Podávám tímto odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Úvaly ze dne 23. října 2025 č. j. 8328/2025 S - 777/2025, částečně odmítajícímu mou žádost o informace ze dne 8. října 2025, a to podle § 16 zákona č. 106/1999 Sb. Odvolání je určeno Krajskému úřadu Středočeského kraje jako nadřízenému orgánu a je podáváno prostřednictvím MěÚ Úvaly, jak stanoví správní řád.

I. Důvody podání odvolání a obavy z průtahů

Vzhledem k tomu, že v minulosti došlo ze strany MěÚ Úvaly k obstrukčnímu jednání při vyřizování obdobných podání, podávám toto odvolání prostřednictvím povinného subjektu, ale s obavou, že by mohlo dojít k průtahům, neúplnému předání nebo ztrátě právní relevance.

Městský úřad Úvaly pochybil, když celý obsah mého podání ze dne 8. října 2025, které obsahovalo více předmětů, posoudil pouze jako žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. Podání mělo být vyřízeno jako:

1. **Žádost o informace**, která se řídí zákonem č. 106/1999 Sb.
2. **Výzva k výkonu rozhodnutí**, která se řídí správním řádem a stavebním zákonem.

Městský úřad tím porušil zásadu **legality** zakotvenou v § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, která mu ukládá postupovat v souladu se zákony, a dále **zásady činnosti správních orgánů** dle § 2 správního řádu, které vyžadují ochranu práv nabytých v dobré víře a šetření práv a oprávněných zájmů osob.

Úřad byl povinen posoudit a vyřídit obě části podání samostatně, což se nestalo. Rozhodnutí ze dne 23. října 2025 je proto v rozporu se **zásadou materiálního posuzování podání** zakotvenou v § 37 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, která ukládá správnímu orgánu posuzovat podání dle jeho skutečného obsahu, a bez ohledu na to, jak je označeno.

Současně zasílám informativní kopii tohoto odvolání Krajskému úřadu Středočeského kraje, Odboru dozoru nad výkonem veřejné správy, s žádostí o dohled nad včasným postoupením spisu a zákonným vyřízením věci.

III. 1 – neúplná a neověřitelná odpověď

Odpověď Městského úřadu Úvaly ve formě pouhého „ANO“ na dotaz, zda došlo k zahájení řízení, vydání rozhodnutí nebo jinému úkonu, **není dostatečná a neodpovídá požadavkům zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.**

Dle tohoto zákona musí být poskytnutá informace **konkrétní, srozumitelná a věcně odpovídající** obsahu dotazu. Odpověď, která neuvádí číslo jednací, datum vydání, formu úkonu, ani žádný

dokument, je neověřitelná a právně bezcenná.

Úřad tak porušil svou povinnost poskytnout informaci v plném rozsahu, neboť neumožnil ověřit si, zda úřad skutečně jednal a jaký konkrétní úkon provedl.

Pokud byl skutečně vydán exekuční příkaz nebo zahájeno řízení o výkon rozhodnutí, žádám tímto o poskytnutí kopie příslušného rozhodnutí nebo alespoň uvedení jeho základních identifikačních údajů.

2-5 – neoprávněné odmítnutí

Městský úřad Úvaly neoprávněné odmítl poskytnout informace k následujícím bodům mé žádosti, přestože se jedná o dotazy týkající se konkrétních kroků a evidovaných skutečností správního orgánu (výkonu veřejné správy):

- 2: Žádám Městský úřad Úvaly o písemnou informaci, zda má ve spise pod č. j. MEUV 3852/2022 STU zaevidováno, že dočasné rozebrání stavby kontejnerového stání (ponechání základů, chodníku a dlažby) je považováno za splnění povinnosti, a jaký je aktuální záznam o stavu splnění povinnosti ve spise.

Cílem rozhodnutí o odstranění stavby podle § 128 a § 129 stavebního zákona, je její úplné odstranění, nikoli pouhá dočasná demontáž s ponecháním základových konstrukcí či úmyslem opětovné výstavby. Dokud stavba není odstraněna v celém rozsahu (včetně základů a souvisejících konstrukcí), není povinnost stanovená rozhodnutím splněna.

Trvám na tom, že úřad je povinen konat z moci úřední a posoudit splnění povinnosti v souladu s právními předpisy.

- 3: Žádám o informaci, zda existuje písemný záznam nebo rozhodnutí, kterým Městský úřad Úvaly posoudil kolizi stavby kontejnerového stání s platným stavebním záměrem garáže.

Konkrétně žádám o sdělení, zda v uvedeném spise existuje:

Písemný záznam nebo rozhodnutí, které se zabývá vztahem (kolizi) obou stavebních záměrů.

Informace o aktuálním stavu platnosti dříve povoleného záměru garáže – zda je tento záměr k dnešnímu dni stále považován za platný, nebo zda byl formálně zrušen či prohlášen za zaniklý.

- 4: Žádám o konkrétní informace a dokumentaci o tom, jakým způsobem Městský úřad Úvaly zajistil výkon rozhodnutí o odstranění stavby kontejnerového stání.

Písemné sdělení, zda byl výkon rozhodnutí posouzen jako úplný a zda je pozemek k dnešnímu dni považován za uvedený do souladu s právním stavem (včetně zohlednění platného záměru garáže).

Kopie úředních záznamů z kontrolních prohlídek, kterými stavební úřad ověřil splnění povinnosti odstranit stavbu.

Potvrzení, zda úřad postupoval v souladu s § 129 zákona č. 183/2006 Sb. (stavební zákon platný v době řízení) a souvisejícími ustanoveními Správního řádu upravujícími výkon rozhodnutí.

- 5: Žádám o informaci o existenci a čísle jednacím nového ohlášení stavby kontejnerového stání na pozemku [REDAKCE] Škvorec, pokud bylo podáno.

III. Návrh

Žádám, aby Krajský úřad Středočeského kraje na základě tohoto odvolání postupoval následovně:

1. Přezkoumal rozhodnutí MěÚ Úvaly ze dne 23. října 2025, č. j. (Naše značka) 8328/2025 S

- 777/2025

2. Zrušil napadené rozhodnutí a přikázal MěÚ Úvaly odpovědět na body 1 až 5 žádosti věcně, srozumitelně a úplně.
3. Zajistil, aby odpověď MěÚ Úvaly byla věcná, úplná a v souladu se zásadami zákonnosti a efektivity správního řízení, a zamezil tak čistě formálnímu splnění povinnosti, ke kterému v minulosti již došlo.
4. Prověřil, zda Městský úřad Úvaly pochybil v materiálním posuzování mého podání, a z tohoto důvodu zrušil jeho rozhodnutí a věc vrátil zpět k novému projednání, aby se Městský úřad Úvaly v novém rozhodnutí řádně, konkrétně a přezkoumatelně vypořádal se všemi body mé žádosti o informace ze dne 8. října 2025, a to v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu.

Žádám o dodržení zákonné lhůty 30 dnů pro postoupení spisu nadřízenému orgánu podle § 88 správního řádu.

S úctou

Přílohy ke krajskému úřadu:

1. Výzva k zákonnému výkonu rozhodnutí a Žádost o informace ze dne 8. října 2025.
2. Rozhodnutí MěÚ Úvaly ze dne 23. října 2025, č. j. 8328/2025 S - 777/2025.

Město Úvaly

Městský úřad Úvaly

Tajemnice

Krajský úřad Středočeského kraje
Odbor interního auditu a stížností
Zborovská 81/11
150 21 Praha 5

Naše značka: MEUV 8917/2025 S – 777/2025 STA
Vyřizuje/linka: pí Tesařová/I.125
E-mail: tajemnik@mestouvaly.cz
Tel.: 281091525
Úvaly 18. 11. 2025

Vyjádření povinné osoby k odvolání [redacted] proti rozhodnutí povinné osoby č. j. 8328/2025 S – 777/2025

Stěžovatelka podala odvolání proti rozhodnutí povinné osoby č. j. 8328/2025 S – 777/2025 ve věci žádosti o informace ze dne 8. října 2025, kterým byla částečně odmítnuta její žádost o informaci pod body 2 až 5.

K tomuto dovolání podává povinný subjekt v zákonné lhůtě toto stanovisko:

Žadatelka vytýká povinné osobě, že měla její podání rozdělit a posoudit každou jeho část odděleně a samostatně dle jejího obsahu. S výjimkou toho, že by povinný subjekt podání rozdělil, což dle jeho názoru naprosto nejde, bylo podání žadatelky ze dne 8. října 2025 právě posouzeno podle jeho obsahu.

Správní řád nezná jakousi „výzvu k zákonnému výkonu rozhodnutí“, takže bylo skutečně nutno aplikovat zákon č. 106/1999 Sb. v platném znění o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“). Podle toho bylo na přesně formulovanou žádost o informaci pod bodem 1 žádosti: „Aby mi bylo bezodkladně sděleno, zda byl vydán exekuční příkaz k rozhodnutím MEUV 949/2021 STU a MEUV 3852/2022 STU“ odpovězeno jediným gramaticky možným způsobem „ANO“. Pokud by žadatelka zcela v souladu s InfZ požadovala zaslání tohoto dokumentu, byl by jí zaslán. Povinná osoba nerozporuje, že odpověď by měla být konkrétní, srozumitelná a věcně odpovídající obsahu dotazu. Nikoliv však poskytnutá informace, protože na té již v její původní podobě nelze nic měnit. Pokud však žadatelka své tvrzení podporuje údajnou citací InfZ, pak nezbývá než uvést, že obdobný požadavek v celém InfZ není.

Pokud jde o odmítnuté části žádosti o informaci pod body 2 až 5, pak jejich formulace jednoznačně vylučuje poskytnutí takovýchto informací, neboť se jedná o vytváření informace nové, dotaz na názor event. v případě bodu č. 4 žádosti o zajištění postupu do budoucna.

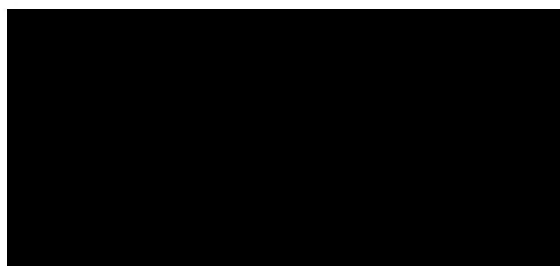
Žadatelka ve svém odvolání rovněž opomíjí, že v případě části její žádosti pod body 4 a 5 žádosti jí bylo na její dotaz bez ohledu na procesně správné odmítnutí žádosti odpovězeno. To, že odpověď není v souladu s názory žadatelky již však není věc povinné osoby. Konečně - jako účastník správního řízení, jak neustále zdůrazňuje - má možnost využít všech opravných

prostředků, které jí správní řád a stavební zákon umožňuje. InfZ takovýmto prostředkem však není.

V další části svého odvolání žadatelka formuluje naprosto jinak, než v původní žádosti svou žádost o poskytnutí informace. Všechny požadované informace by mohla získat zcela zákonně nahlédnutím do spisu, což jí bylo již několikrát, na základě jejích předchozích stížností, nabídnuto. Naposledy přípisem tajemnice MěÚ Úvaly č. j. 8328/2025 ze dne 23. 10. 2025, který rovněž přikládáme. To však žadatelka nikdy nevyužila, takže její stupňující se požadavky mohou budit dojem šikanózního výkonu svého práva, nikoliv snahu domoci se svého práva. Konečně – to jak celou dobu žadatelka přistupuje k jednání povinné osoby ilustruje i její návrh pod bodem III. odvolání, kdy rezolutně přikazuje odvolacímu orgánu, co má či nemá činit.

Na základě všech shora uvedených skutečností navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo potvrzeno a v příloze zasíláme spisový materiál.

Jana Tesařová
tajemnice

Město Úvaly, Městský úřad Úvaly
Arnošta z Pardubic 95, 250 82 Úvaly
www.mestouvaly.cz

Prohlášení doručujícího orgánu: ☐ Adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení. ☐ Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne: ☐ Zásilka byla vložena do schránky dne:	Odesílatel: MĚSTSKÝ ÚŘAD ÚVALY Arnošta z Pardubic 95, 250 82 Úvaly DORUČENKA Krajský úřad Středočeského kraje Odbor interního auditu a stížností Zborovská 81/11 150 21 Praha 5 Měno a příjmení příjemce: Vztah příjemce k adresátovi (není-li adresát): Jméno a příjmení pracovníka posílajícího: Jméno a příjmení pracovníka převzavšího: Datum převzetí této zásilky dne: Podatelna	Označení písemnosti (č. j.): 27082 MEUV Arnošta z Pardubic 95, 250 82 Úvaly MEUV 8328/2025 V-777/2025-11A NEVRACET, VLOŽIT DO SCHRÁNKY ULOŽIT JEN 10 DNI MEUV P005PF
--	--	---

16)

DZ

Praha: 27. 11. 2025
Číslo jednací: 162267/2025/KUSK
Spisová značka: SZ - 159343/2025/KUSK/2
Vyřizuje: Mgr. Bc. Karolína Drbohlavová l.663
Značka: InfZ OÚ 626/25

MĚSTSKÝ ÚŘAD ÚVALY		
TAJ	9234/25	
D. S. 27 11 2025		
Počet listů: 4	J-777/2025	
Počet příloh:	svazků:	listů

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor legislativně právní rozhodl na základě odvolání žadatelky [REDAKCE] (dále též „žadatelka“), proti rozhodnutí povinného subjektu – Městského úřadu Úvaly, Arnošta z Pardubic 95, 250 82 Úvaly, č. j. MEUV 8328/2025 S – 777/2025, ze dne 23. 10. 2025, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací na základě žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ze dne 7. 10. 2025 takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „správní řád“), se rozhodnutí povinného subjektu – Městského úřadu Úvaly, Arnošta z Pardubic 95, 250 82 Úvaly, č. j. MEUV 8328/2025 S – 777/2025, ze dne 23. 10. 2025, kterým se žádost o poskytnutí informace odmítá, ruší a řízení se vrací zpět.

Odůvodnění

Žadatelka si žádostí ze dne 7. 10. 2025 požádala o poskytnutí následující informace:

1. Aby mi bylo bezodkladně sděleno, zda byl vydán exekuční příkaz k rozhodnutí MEUV 949/2021 STU a č.j. MEUV 3852/2022 STU.
2. Aby mi bylo sděleno a odůvodněno, zda stavební úřad považuje dočasné rozebrání stavby za splnění povinnosti podle rozhodnutí č.j. MEUV 3582/2022 STU.
3. Aby mi bylo sděleno, zda stavební úřad posoudil kolizi stavby kontejnerového stání s platným stavebním záměrem garáže.
4. Aby bylo zajištěno, že výkon rozhodnutí bude proveden v souladu se zákonem, tj. formou trvalého odstranění stavby, nikoli jejím dočasným rozebráním a následnou legalizací.
5. Aby mi bylo sděleno, zda stavební úřad eviduje nebo posuzuje nové ohlášení stavby kontejnerového stání ze strany SVJ, a pokud ano, jakým způsobem zohledňuje pravomocné rozhodnutí o jejím odstranění.

(dále jen „žádost“)

Povinný subjekt dne 23. 10. 2025 žádost odmítl v bodech 2-5 s odkazem na ust. § 11 odst. 1 písm. g), § 15 odst. 1 ve spojení s ust. § 2 odst. 4, § 3 odst. 3 a § 6 odst. 1 InfZ.

Povinný subjekt dále v odůvodnění uvedl, že body č. 2 a č. 3 žádosti jsou dotazy na názor, tedy v souladu s ust. § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, se povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory.

Bod č. 4 žádosti je "dotaz" ve smyslu požadavku, aby úřad nějakým způsobem konal není žádostí o poskytnutí informace. K tomuto městský úřad sděluje, že pokud povinný odstraní stavbu před vlastním výkonem exekuce, tak jako vlastník předmětné stavby je oprávněn stavbu demontovat rovněž i takovým způsobem, ke kterému nedojde k jejímu zničení nebo poškození. Právo na vlastnictví je zaručeno zejména Listinou základních práv a svobod. Odstranění stavby rovněž neznamená, že vlastník pozemku nemůže v budoucnu po jejím odstranění, postupem podle stavebního zákona, stavbu, která bude technicky shodná se stavbou odstraněnou, vybudovat. Žádný zákon to nezakazuje, tedy kdokoli má právo postupovat způsobem, který nezakazuje zákon a je tedy výlučně na vlastníkově pozemku, jak bude se svým pozemkem nakládat, pokud dodrží postup stanovený právními předpisy, zejména v tomto případě stavebním zákonem.

Bod č. 5 žádosti je žádostí o informaci, kterou městský úřad nedisponuje a ani nemá disponibilní povinnost, tedy v souladu s ust. § 11b zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, městský úřad jako povinný subjekt odmítá žádost o poskytnutí informace, jelikož požadovanou informaci nemá a jestliže mu povinnost ji mít nevyplyvá ze zákona. Podání žádosti na jakýkoli úřad ve věci stavebního zákona je zcela v dispoziční moci stavebníka.

Žadatelka podala dne 3.11.2025 odvolání ve kterém namítal, že:

2-5 — neoprávněné odmítnutí

Městský úřad Úvaly neoprávněně odmítl poskytnout informace k následujícím bodům mé žádosti, přestože se jedná o dotazy týkající se konkrétních kroků a evidovaných skutečností správního orgánu (výkonu veřejné správy):

- 2: *Žádám Městský úřad Úvaly o písemnou informaci, zda má ve spise pod č. j. MEUV 3852/2022 STU zaevidováno, že dočasné rozebrání stavby kontejnerového stání (ponechání základů, chodníku a dlažby) je považováno za splnění povinnosti, a jaký je aktuální záznam o stavu splnění povinnosti ve spise.*

Cílem rozhodnutí o odstranění stavby podle 128 a 129 stavebního zákona, je její úplné odstranění, nikoli pouhá dočasná demontáž s ponecháním základových konstrukcí či úmyslem

Odbor legislativně právní

Zborovská 11 150 21 Praha 5 tel.: 257280663 drbohlavova@kr-s.cz www.kr-stredocesky.cz ID DS kea:byyř

opětovné výstavby. Dokud stavba není odstraněna v celém rozsahu (včetně základů a souvisejících konstrukcí), není povinnost stanovená rozhodnutím splněna.

Trvám na tom, že úřad je povinen konat z moci úřední a posoudit splnění povinnosti v souladu s právními předpisy.

• 3: Žádám o informaci, zda existuje písemný záznam nebo rozhodnutí, kterým Městský úřad Úvaly posoudil kolizi stavby kontejnerového stání s platným stavebním záměrem garáže.

Konkrétně žádám o sdělení, zda v uvedeném spise existuje:

Písemný záznam nebo rozhodnutí, které se zabývá vztahem (kolizí) obou stavebních záměrů.

Informace o aktuálním stavu platnosti dříve povoleného záměru garáže — zdaje tento záměr k dnešnímu dni stále považován za platný, nebo zda byl formálně zrušen či prohlášen za zaniklý.

• 4: Žádám o konkrétní informace a dokumentaci o tom, jakým způsobem Městský úřad Úvaly zajistil výkon rozhodnutí o odstranění stavby kontejnerového stání.

Písemné sdělení, zda byl výkon rozhodnutí posouzen jako úplný a zda je pozemek k dnešnímu dni považován za uvedený do souladu s právním stavem (včetně zohlednění platného záměru garáže).

Kopie úředních záznamů z kontrolních prohlídek, kterými stavební úřad ověřil splnění povinnosti odstranit stavbu.

Potvrzení, zda úřad postupoval v souladu s 129 zákona č. 183/2006 Sb. (stavební zákon platný v době řízení) a souvisejícími ustanoveními Správního řádu upravujícími výkon rozhodnutí.

• 5: Žádám o informaci o existenci a čísle jednacím nového ohlášení stavby kontejnerového stání na pozemku parc. [REDAKCE] pokud bylo podáno.

Krajský úřad tedy přezkoumal napadené rozhodnutí a odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu shledal jako důvodné.

Povinný subjekt argumentoval, že body 2 a 3 představují dotazy na názor. Cílem InfZ je praktická realizace ústavního práva na informace, zakotveného v čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Rozhodné pro poskytnutí nebo neposkytnutí informace je pouze to, zda existuje zákonný důvod pro vyloučení (omezení) přístupu k informacím stanovený v zákoně o svobodném přístupu k informacím, případně jiném zákoně (ochrana osobních údajů, obchodního tajemství apod.).

Zákonný důvod proto musí být v příslušném správním rozhodnutí zformulován, včetně nezbytného konkrétního odůvodnění, což se v konkrétním případě při vyřizování žádosti ze strany povinného subjektu nestalo.

opětovné výstavby. Dokud stavba není odstraněna v celém rozsahu (včetně základů a souvisejících konstrukcí), není povinnost stanovená rozhodnutím splněna.

Trvám na tom, že úřad je povinen konat z moci úřední a posoudit splnění povinnosti v souladu s právními předpisy.

• 3: Žádám o informaci, zda existuje písemný záznam nebo rozhodnutí, kterým Městský úřad Úvaly posoudil kolizi stavby kontejnerového stání s platným stavebním záměrem garáže.

Konkrétně žádám o sdělení, zda v uvedeném spise existuje:

Písemný záznam nebo rozhodnutí, které se zabývá vztahem (kolizí) obou stavebních záměrů.

Informace o aktuálním stavu platnosti dříve povoleného záměru garáže — zdaje tento záměr k dnešnímu dni stále považován za platný, nebo zda byl formálně zrušen či prohlášen za zaniklý.

• 4: Žádám o konkrétní informace a dokumentaci o tom, jakým způsobem Městský úřad Úvaly zajistil výkon rozhodnutí o odstranění stavby kontejnerového stání.

Písemné sdělení, zda byl výkon rozhodnutí posouzen jako úplný a zda je pozemek k dnešnímu dni považován za uvedený do souladu s právním stavem (včetně zohlednění platného záměru garáže).

Kopie úředních záznamů z kontrolních prohlídek, kterými stavební úřad ověřil splnění povinnosti odstranit stavbu.

Potvrzení, zda úřad postupoval v souladu s 129 zákona č. 183/2006 Sb. (stavební zákon platný v době řízení) a souvisejícími ustanoveními Správního řádu upravujícími výkon rozhodnutí.

• 5: Žádám o informaci o existenci a čísle jednacím nového ohlášení stavby kontejnerového stání na pozemku parc. č. 1385 v k. ú. Škvorec, pokud bylo podáno.

Krajský úřad tedy přezkoumal napadené rozhodnutí a odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu shledal jako důvodné.

Povinný subjekt argumentoval, že body 2 a 3 představují dotazy na názor. Cílem InfZ je praktická realizace ústavního práva na informace, zakotveného v čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Rozhodné pro poskytnutí nebo neposkytnutí informace je pouze to, zda existuje zákonný důvod pro vyloučení (omezení) přístupu k informacím stanovený v zákoně o svobodném přístupu k informacím, případně jiném zákoně (ochrana osobních údajů, obchodního tajemství apod.).

Zákonný důvod proto musí být v příslušném správním rozhodnutí zformulován, včetně nezbytného konkrétního odůvodnění, což se v konkrétním případě při vyřizování žádosti ze strany povinného subjektu nestalo.

opětovné výstavby. Dokud stavba není odstraněna v celém rozsahu (včetně základů a souvisejících konstrukcí), není povinnost stanovená rozhodnutím splněna.

Trvám na tom, že úřad je povinen konat z moci úřední a posoudit splnění povinnosti v souladu s právními předpisy.

• 3: Žádám o informaci, zda existuje písemný záznam nebo rozhodnutí, kterým Městský úřad Úvaly posoudil kolizi stavby kontejnerového stání s platným stavebním záměrem garáže.

Konkrétně žádám o sdělení, zda v uvedeném spise existuje:

Písemný záznam nebo rozhodnutí, které se zabývá vztahem (kolizí) obou stavebních záměrů.

Informace o aktuálním stavu platnosti dříve povoleného záměru garáže — zdaje tento záměr k dnešnímu dni stále považován za platný, nebo zda byl formálně zrušen či prohlášen za zaniklý.

• 4: Žádám o konkrétní informace a dokumentaci o tom, jakým způsobem Městský úřad Úvaly zajistil výkon rozhodnutí o odstranění stavby kontejnerového stání.

Písemné sdělení, zda byl výkon rozhodnutí posouzen jako úplný a zda je pozemek k dnešnímu dni považován za uvedený do souladu s právním stavem (včetně zohlednění platného záměru garáže).

Kopie úředních záznamů z kontrolních prohlídek, kterými stavební úřad ověřil splnění povinnosti odstranit stavbu.

Potvrzení, zda úřad postupoval v souladu s 129 zákona č. 183/2006 Sb. (stavební zákon platný v době řízení) a souvisejícími ustanoveními Správního řádu upravujícími výkon rozhodnutí.

• 5: Žádám o informaci o existenci a čísle jednacím nového ohlášení stavby kontejnerového stání na pozemku parc. č. 1385 v k. ú. Škvorec, pokud bylo podáno.

Krajský úřad tedy přezkoumal napadené rozhodnutí a odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu shledal jako důvodné.

Povinný subjekt argumentoval, že body 2 a 3 představují dotazy na názor. Cílem InfZ je praktická realizace ústavního práva na informace, zakotveného v čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Rozhodné pro poskytnutí nebo neposkytnutí informace je pouze to, zda existuje zákonný důvod pro vyloučení (omezení) přístupu k informacím stanovený v zákoně o svobodném přístupu k informacím, případně jiném zákoně (ochrana osobních údajů, obchodního tajemství apod.).

Zákonný důvod proto musí být v příslušném správním rozhodnutí zformulován, včetně nezbytného konkrétního odůvodnění, což se v konkrétním případě při vyřizování žádosti ze strany povinného subjektu nestalo.

V první řadě by měla být respektována pravidla ustanovení § 68 správního řádu, o základních náležitostech správního rozhodnutí. Pokud jde o odůvodnění, správní řád v ustanovení § 68 odst. 3 uvádí, že se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Kromě odkazu na ustanovení § 2 odst. 4 InfZ rozhodnutí neobsahuje nic z výše uvedeného. Nadřízený správní orgán zhodnotil postup povinného subjektu jako nesprávný, vyžadující nápravu spočívající ve vyhotovení nového správního rozhodnutí, v němž se povinný opře o příslušný zákonný důvod, a – co je důležité – náležitě a zcela konkrétně odmítnutí žadateli odůvodní, aby tak nevyloučil případnou možnost přezkumu, přičemž aby v reálném důsledku mohl dále eliminovat žadatelčiny případné navazující žádosti o informace či opravné prostředky proti rozhodnutí o nich, když se s nimi v odůvodnění alespoň stručně vypořádá, v konkrétních konotacích a argumentace, z jakého důvodu se povinný subjekt opřel o odmítací důvod v ustanovení § 2 odst. 4 InfZ.

K bodu 4 žádosti nadřízený orgán uvádí, že pokud žadatelka označila svou žádost jako žádost o informaci, je povinný subjekt tuto žádost odmítnout na základě zákonného důvodu, nikoli pouze konstatováním, že se nejedná o žádost dle informačního zákona (viz předchozí odůvodnění k bodům 2 a 3 žádosti).

K podmínkám omezení dle § 11 odst. 1 písm. f) InfZ nadřízený orgán uvádí, že omezení je možné, jen pokud poskytnutí informace může ohrozit rovnost účastníků probíhajícího řízení. Prvostupňový orgán pouze citoval zákonné ustanovení, aniž by identifikoval konkrétní řízení, které by bylo ohroženo, vysvětlil povahu hrozící újmy a provedl test proporcionality (nález ÚS IV. ÚS 3208/16).

Nadřízený orgán k odůvodnění bodu 5 žádosti uplatnil § 11b InfZ s tvrzením, že informací nedisponuje.

Možnost odmítnout žádost o informaci, kterou povinný subjekt nemá a není povinen mít, ani ji nemůže získat na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které má, případně poskytnout jako součást většího celku, jestliže by vynětí požadované informace bylo pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží (§ 4a odst. 1 věta třetí), je úzce spjata s definicí

informace jako „obsahu zaznamenaného na jakémkoliv nosiči“ (§ 3 odst. 3) a s § 2 odst. 4, podle něž se povinnost poskytovat informace netýká (mj.) vytváření nových informací.

Judikatura za prvé konstatovala, že pokud povinný subjekt informací má, i když není povinen ji mít, nebo ji nemá, přestože je povinen ji mít, nelze neexistující informaci jako důvod odmítnutí žádosti uplatnit:

„I. Pokud při vyřizování žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, povinný subjekt zjistí, že požadované informace má (i když je ze zákona shromažďovat nemusí), je povinen je žadateli poskytnout, nejedná-li se o výluky podle § 7 až § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím.

II. Skutečnost, zda měl povinný subjekt zákonem stanovenou povinnost danými údaji disponovat (například podle zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, nebo podle správního řádu z roku 2004), je relevantní, zjistí-li povinný subjekt, že požadované informace již nemá, jelikož byly vymazány nebo odstraněny. V takovém případě musí informace, kterými byl povinen disponovat, opět vytvořit“ (NSS 6 As 136/2014-41, Sb. NSS č. 3223/2015).

Výjimkou by mohl být případ, kdy povinný subjekt požadovanou informaci má, ale nevztahuje se k jeho působnosti. Vzhledem k širokému výkladu judikatury, pokud jde o informace vztahující se k působnosti povinného subjektu („k působnosti povinného subjektu se vztahují zpravidla všechny informace, které má objektivně k dispozici“, např. NSS č. j. 1 As 29/2009-59), nastane situace, že by požadovaná informace, již povinný subjekt reálně disponuje, nesouvisela s jeho působností alespoň nepřímo, pouze výjimečně.

Dále judikatura řešila to, zda povinný subjekt má povinnost požadovanou informaci disponovat, a tedy, pokud jí reálně nedisponuje, musí ji (originálně či znovu) vytvořit a žadateli poskytnout (NSS 6 As 136/2014-41, Sb. NSS č. 3223/2015, NSS 1 As 141/2011-67, Sb. NSS č. 2635/2012). Výjimkou by byly případy, kdy je fakticky nemožné informaci obnovit (znovu získat) (byly zničeny podklady, ze kterých by bylo možné informaci znovu vytvořit apod.) nebo kdy je na první pohled zřejmé, že informaci by nebylo možné žadateli poskytnout z důvodu zákonné ochrany.

Povinnost povinného subjektu informací mít může být výslovně stanovena určitým zákonem (např. zákon o svobodném přístupu k informacím stanoví v § 18 povinnost vytvářet a zveřejňovat výroční zprávu v oblasti poskytování informací) nebo může ze zákona vyplývat

(např. z předpisů v oblasti archivnictví a spisové služby). Jak uvádí důvodová zpráva k § 11b, „povinnost mít informaci může být dána buď výslovným ustanovením zákona, nebo může z ustanovení zákona vyplývat (např. k tomu, aby povinný subjekt mohl reálně splnit určitou svou zákonnou povinnost, bude nevyhnutelné, aby určitou informací disponoval)“.

Jestliže povinný subjekt nemá povinnost požadovanými informacemi disponovat, nastupuje podle judikatury posouzení, zda by poskytnutí informace představovalo vytváření nových informací ve smyslu § 2 odst. 4, nebo pouhé mechanické vyhledání a shromáždění údajů, které má povinný subjekt k dispozici. Jako hranici mezi povinným sestavením požadované informace z těch, které má povinný subjekt k dispozici (nebo je povinen je mít), a vytvářením nových informací ve smyslu § 2 odst. 4, které lze odmítnout, vymezuje judikatura i komentářová literatura míru „intelektuální náročnosti“ činnosti, která by byla nutná pro přípravu odpovědi na žádost (NSS 1 As 141/2011-67, Sb. NSS č. 2635/2012). Je třeba rozlišovat žádosti o prosté výtahy z databází či části dokumentů na straně jedné a žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání, o analýzy dat z rozhodovací činnosti povinného subjektu apod. na straně druhé. Rozhodující tedy není časová náročnost shromáždění požadovaných informací (to lze promítnout do požadavku úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací podle § 17), ale to, zda postačí mechanická, jednoduchá práce se zdrojovými daty, nebo je naopak potřeba „přidaná hodnota“ překračující rámec jednoduchých úkonů (podrobněji v komentáři k § 2).

Z toho nepochybně vychází i § 11b, když v části za středníkem stanoví, že „to neplatí, pokud povinný subjekt může požadovanou informaci získat na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které povinný subjekt má“ (případně poskytnout postupem podle § 4a odst. 1 věty třetí, tj. poskytnout požadovanou informaci jakou součást většího celku, jestliže by vynětí požadované informace bylo pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží). Důvodová zpráva k tomu uvádí, že „ustanovení se nebude týkat případů, kdy povinný subjekt sice informaci v požadované podobě nemá, má však zdrojové údaje k jejímu zpracování a toto zpracování je toliko mechanickou aktivitou (vyjádřeno formulací na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které povinný subjekt má). V takovém případě nejde ani o vytváření nové informace podle § 2 odst. 4“.

O odmítnutí žádosti z důvodu neexistující informace podle § 11b povinný subjekt samozřejmě musí vydat rozhodnutí podle § 15. Jak uvádí důvodová zpráva, „povinný subjekt bude muset prokázat, že požadovanou informaci reálně nemá (např. záznamem o výsledku jejího

vyhledávání) a odůvodnit, že nemá zákonnou povinnost ji mít. Ve spise chybí doklad o provedeném šetření; postup je proto nepřezkoumatelný.

Nadřízený orgán konstatuje, že povinný subjekt je při vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, povinen ve výroku i odůvodnění rozhodnutí jednoznačně a jednotlivě specifikovat, z jakého konkrétního zákonného důvodu odmítá poskytnutí každé jednotlivé požadované informace. Nelze připustit, aby povinný subjekt pouze souhrnně uvedl více důvodů „vedle sebe“ bez jejich vztahu ke konkrétním bodům žádosti; takový postup je v rozporu s požadavkem přezkoumatelnosti rozhodnutí i s povinností rozhodovat v rozsahu jednotlivých požadovaných informací. Každý dílčí důvod odmítnutí musí být jasně přiřazen k příslušné části žádosti a podložen konkrétní právní úvahou.

K odvolání žadatelky nadřízený orgán uvádí, že související či doplňující informace, tak jak je požaduje žadatelka ve svém odvolání nejsou a ani nemají být předmětem řízení o odvolání, jehož účelem je přezkum a případná náprava řízení ve smyslu InfZ vedeném povinným subjektem v prvním stupni. Jakkoli je návaznost dotazů žadatelky logická a legitimní, o informace je potřeba požádat žádostí ve smyslu InfZ u povinného subjektu, a zahájit tak nové řízení ve smyslu InfZ, aby jejich případné (ne)poskytnutí, mohlo být posouzeno nadřízeným správním orgánem, využije-li následně žadatelka znovu práva odvolat se proti rozhodnutí o (byť jen částečném) neposkytnutí informace nebo práva podat proti postupu povinného subjektu stížnost. Jednoduše řečeno, tento požadavek vychází z nutnosti zajistit opravné prostředky, včetně soudní ochrany.

Nadřízený správní orgán závěrem odkazuje na ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, podle něž v odůvodnění rozhodnutí vyslovil odvolací správní orgán právní názor, jímž je správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání věci vázán. S ohledem na vše uvedené rozhodl Krajský úřad tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se dle ustanovení § 16 odst. 5 InfZ nelze odvolat.

Mgr. Bc. Karolína Drbohlavová
za odbor pověřená oprávněná úřední osoba

Obdrží:

Městský úřad Úvaly, Arnošta z Pardubic 95, 250 82 Úvaly, DS: pa3bvse

Odbor legislativně právní

Zborovská 11 150 21 Praha 5 tel.: 257280663 drbohlavova@mlr-s.cz www.kr-st

Dokument je podepřen elektronickým podpisem
Podpisující: Mgr. Bc. Karolína Drbohlavová
Organizace: Středočeský kraj
Sériové č. cert.: 23663575
Vydavatel cert.: PostSignum Qualifid CA 4
Datum a čas: 27.11.2025 09:13:09
Dřívod:
Místo:

Město Úvaly
Městský úřad Úvaly
Tajemnice

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dnem: 31. 12. 2025	
Vyznačeno dne: 5. 1. 2026	Vyznačil:

Naše značka: 9542/2025 S – 777/2025
Vyřizuje/linka: pí Tesařová/l.125
E-mail: tajemnik@mestouvaly.cz
Tel.: 281091525
Úvaly 11. 12. 2025

Žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/99 Sb., v platném znění

Podáním ze dne 7.10.2025 požádala
250 83 Škvorec, podle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, ve znění
pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“) o poskytnutí následujících informací :

1. Aby mi bylo bezodkladně sděleno, zda byl vydán exekuční příkaz k rozhodnutí MEUV 949/2021 STU a č.j. 3852/2022 STU.
2. Aby mi bylo sděleno a odůvodněno, zda stavební úřad považuje dočasné rozebrání stavby za splnění povinností podle rozhodnutí č.j. MEUV 3582/2022 STU.
3. Aby mi bylo sděleno, zda stavební úřad posoudil kolizi stavby kontejnerového stání s platným stavebním záměrem garáže.
4. Aby bylo zajištěno, že výkon rozhodnutí bude proveden v souladu se zákonem, tj. formou trvalého odstranění stavby nikoliv jejím dočasným rozebráním a následnou legalizací.
5. Aby mi bylo sděleno, zda stavební úřad eviduje nebo posuzuje nové ohlášení stavby kontejnerového stání ze strany SVJ a pokud ano, jakým způsobem zohledňuje pravomocné rozhodnutí o jejím odstranění. (dále jen „žádost“)

Žádost se podle ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s ust. §5 2 odst. 4, zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění,

o d m í t á v části žádosti o informaci pod body 2 a 3.

Odůvodnění:

Žádost byla rozhodnutím povinného subjektu č.j. MEUV 8328/2025 S – 777/2025 ze dne 23.10.2025 v bodech 2 až 5 odmítnuta s poskytnutým odůvodněním.

Na základě odvolání podaného žadatelkou, rozhodl Krajský úřad Středočeského kraje svým rozhodnutím č.j. 162267/2025/KUSK ze dne 27.11.2025 tak, že napadené rozhodnutí, kterým byla žádost o poskytnutí informace odmítnuta zrušil a řízení vrátil povinnému subjektu zpět.

V rozsáhlém odůvodnění vyslovil v souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu závazný právní názor, jímž je povinný subjekt při novém rozhodnutí vázán.

K bodům 2 a 3 žádosti uvedl odvolací správní orgán, že povinný subjekt musí vyhotovit nové správní rozhodnutí, v němž se opře o přílehavý zákonný důvod, a – co je důležité – náležitě a zcela konkrétně odmítnutí žadateli odůvodní.

K **bodům 2 a 3** žádosti povinný subjekt znovu v souladu s ust. § 2 odst. 4 InfZ poukazuje na skutečnost, že se jedná v obou případech o dotaz na názor. Účelem tohoto ustanovení je ochrana povinných subjektů před nuceným zaujímáním stanovisek, prováděním právních výkladů, před zatěžujícím obstaráváním nových informací, kterými nedisponují a ani nejsou povinny jimi disponovat. Blíže se k tomuto vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 11. 2013, č. j. 8 As 9/2013-30 tak, že výluku z práva na informace zakotvenou v § 2 odst. 4 informačního zákona je třeba vykládat podle jeho účelu, jímž je bránit povinné subjekty před tím, aby se na ně žadatelé obraceli v režimu uvedeného zákona s žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže neurčené věci, provedení právního výkladu, vytvoření nebo obstarání nové informace, kterou povinný subjekt nedisponuje a není povinen jí disponovat apod.

Prvním předpokladem pro použití této výluky je skutečnost, že povinný subjekt danými informacemi v požadovaném tvaru dosud nedisponuje. Dalším předpokladem je, že povinný subjekt nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat. To potvrzuje i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 2. 2012, č. j. 1 As 141/2011-67, ve kterém stanovil, že odmítnout žádost o informace s tím, že by bylo nutné vytvořit nové informace lze pouze v případě, že povinný subjekt nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat. Dále ve stejném rozsudku určil, že při výkladu zákonné výluky z povinnosti poskytovat informace, které by bylo nutno nově vytvářet, je nutno rozlišovat mezi situacemi, kdy výtahy z existujících dokumentů představují pouze jednoduchou operaci, a případy, kdy k vytvoření odpovědi na žádost nestačí pouhé mechanické vyhledání a shromáždění údajů, které má povinný subjekt k dispozici, a je tak nezbytné s těmito údaji provádět další zpracovávání nad rámec prostého „vtělení“ do odpovědi na žádost. Nelze přitom vycházet toliko z pracnosti, či doby, která by byla potřebná pro přípravu odpovědi na žádost (shromáždění informací). Tyto faktory zákon zohledňuje institutem mimořádně rozsáhlého vyhledání informací (§ 17 odst. 1 citovaného zákona).

K povaze dotazů na názory se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 107/2011-70 tak, že výluka z práva na informace obsažená v § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, se týká pouze těch názorů povinného subjektu, které dosud nebyly formálně zaujaty. Nedopadá tak na případy, kdy názory povinného subjektu byly zachyceny na jakýkoliv nosič (typicky na list papíru, v elektronickém dokumentu).

Ustanovení § 2 odst. 4 vylučuje z povinnosti poskytovat informace dotazy na názory, na budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Ačkoli komentované ustanovení tyto tři kategorie rozlišuje, ve skutečnosti se ve všech třech situacích, má-li být žádost podřazena pod § 2 odst. 4, jedná o vytvoření nové informace (odlišně srov. rozsudek NSS ze dne ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 As 28/2010-86, publikovaný pod č. 2128 ve Sb. r. NSS č. 10/2010, který tyto kategorie rozlišuje). Jak dotaz na názor, tak na budoucí rozhodnutí v sobě totiž zahrnuje požadavek na utvoření (a následné sdělení) příslušného názoru či budoucího rozhodnutí,

tedy požadavek na vytvoření nové informace (viz zákonné vymezení informace jako „zaznamenaného obsahu“ podle § 3 odst. 3). Ve všech těchto případech tedy nastává specifická situace, v níž žadatel požaduje určitou informaci, která se sice pojmově vztahuje k působnosti povinného subjektu [jinak by bylo nutné žádost odložit dle § 14 odst. 5 písm. c)], avšak v okamžiku podání žádosti neexistuje a žadatel se výslovně nebo implicitně domáhá jejího vytvoření (pokud by z obsahu žádosti vyplývalo, že informace v době podání žádosti měla dle mínění žadatele existovat, např. názor již měl být v minulosti utvořen a zaznamenán, pak žádost zřejmě nebude možné podřadit pod § 2 odst. 4 - viz dále a viz rozsudky ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 As 28/2010-86 a ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 107/2011-70 NSS). Požadavek žadatele ve smyslu § 2 odst. 4 tedy směřuje do budoucnosti a dostává se tak vlastně mimo režim zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť „neexistující informace“ nesplňuje jeden z pojmových znaků informace tak, jak je zákon vymezuje v § 3 odst. 3 (informací je jen údaj zaznamenaný, tudíž pro povinný subjekt existující).

Pro výklad § 2 odst. 4 je tedy klíčový pojem vytváření nové informace. Zákon jej blíže nevymezuje, což samozřejmě zavádá otázku, do jaké míry lze určitou žádost považovat za žádost směřující k vytváření nových informací. Důvodová zpráva k zákonu č. 61/2006 Sb. (sněmovní tisk č. 991 IV. volebního období Poslanecké sněmovny) v souvislosti s § 2 odst. 4 uvádí: „Povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim zákona o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice. Toto ustanovení nemá v žádném případě sloužit k nepřiměřenému zužování práva na informace, má pouze zamezit žádostem o informace mimo sféru zákona - zvláště časté jsou v této souvislosti žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání - k vypracovávání takových materiálů nemůže být povinný subjekt nucen na základě své informační povinnosti, neboť taková úprava by byla zcela proti původnímu smyslu tohoto institutu. Pokud má být taková povinnost stanovena, musí tak učinit zvláštní zákon samostatnou úpravou (např. § 139 zákona č. 500/2004 Sb.) Povinný subjekt pro podřízení žádosti režimu § 2 odst. 4 považuje za dostatečné, že žádost směřuje k poskytnutí neexistující informace, lhostejno, zda informace neexistuje, protože vůbec nebyla v minulosti vytvořena, nebo protože by ji povinný subjekt teprve měl dle mínění žadatele vytvořit. Vychází se přitom z názoru, dle něhož by pro vyhovění žádosti směřující k neexistující informaci musela být taková informace vždy vytvořena a tedy i požadavek na informaci, která ve skutečnosti neexistuje, je vždy implicitně požadavkem na vytvoření nové informace.

Podobně jako v případě vytváření nových informací nemá povinný subjekt ani povinnost sdělovat žadatelům své názory na konkrétní záležitosti. I zde je ovšem nutné rozlišovat dvě situace - na jedné straně žádost o sdělení názoru na určitou záležitost, který povinný subjekt má dle požadavku teprve zaujmout, a na straně druhé žádost o poskytnutí informace o názoru (stanovisku), které povinný subjekt jako svůj názor již zaujal (resp. podle tvrzení žadatele tak učinil a ve smyslu § 3 odst. 3 zaznamenal). Pouze v prvním případě se totiž bude jednat o situaci předvídanou § 2 odst. 4, zatímco v případě druhém bude žádost směřovat k poskytnutí již existující a tedy obecně vydatelné informace (srov. vymezení informace podle

tedy požadavek na vytvoření nové informace (viz zákonné vymezení informace jako „zaznamenaného obsahu“ podle § 3 odst. 3). Ve všech těchto případech tedy nastává specifická situace, v níž žadatel požaduje určitou informaci, která se sice pojmově vztahuje k působnosti povinného subjektu [jinak by bylo nutné žádost odložit dle § 14 odst. 5 písm. c)], avšak v okamžiku podání žádosti neexistuje a žadatel se výslovně nebo implicitně domáhá jejího vytvoření (pokud by z obsahu žádosti vyplývalo, že informace v době podání žádosti měla dle mínění žadatele existovat, např. názor již měl být v minulosti utvořen a zaznamenán, pak žádost zřejmě nebude možné podřadit pod § 2 odst. 4 - viz dále a viz rozsudky ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 As 28/2010-86 a ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 107/2011-70 NSS). Požadavek žadatele ve smyslu § 2 odst. 4 tedy směřuje do budoucnosti a dostává se tak vlastně mimo režim zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť „neexistující informace“ nesplňuje jeden z pojmových znaků informace tak, jak je zákon vymezuje v § 3 odst. 3 (informací je jen údaj zaznamenaný, tudíž pro povinný subjekt existující).

Pro výklad § 2 odst. 4 je tedy klíčový pojem vytváření nové informace. Zákon jej blíže nevymezuje, což samozřejmě zavdává otázku, do jaké míry lze určitou žádost považovat za žádost směřující k vytváření nových informací. Důvodová zpráva k zákonu č. 61/2006 Sb. (sněmovní tisk č. 991 IV. volebního období Poslanecké sněmovny) v souvislosti s § 2 odst. 4 uvádí: „Povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim zákona o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice. Toto ustanovení nemá v žádném případě sloužit k nepřiměřenému zužování práva na informace, má pouze zamezit žádostem o informace mimo sféru zákona - zvláště časté jsou v této souvislosti žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání - k vypracovávání takových materiálů nemůže být povinný subjekt nucen na základě své informační povinnosti, neboť taková úprava by byla zcela proti původnímu smyslu tohoto institutu. Pokud má být taková povinnost stanovena, musí tak učinit zvláštní zákon samostatnou úpravou (např. § 139 zákona č. 500/2004 Sb.) Povinný subjekt pro podřazení žádosti režimu § 2 odst. 4 považuje za dostatečné, že žádost směřuje k poskytnutí neexistující informace, lhostejno, zda informace neexistuje, protože vůbec nebyla v minulosti vytvořena, nebo protože by ji povinný subjekt teprve měl dle mínění žadatele vytvořit. Vychází se přitom z názoru, dle něhož by pro vyhovění žádosti směřující k neexistující informaci musela být taková informace vždy vytvořena a tedy i požadavek na informaci, která ve skutečnosti neexistuje, je vždy implicitně požadavkem na vytvoření nové informace.

Podobně jako v případě vytváření nových informací nemá povinný subjekt ani povinnost sdělovat žadatelům své názory na konkrétní záležitosti. I zde je ovšem nutné rozlišovat dvě situace - na jedné straně žádost o sdělení názoru na určitou záležitost, který povinný subjekt má dle požadavku teprve zaujmout, a na straně druhé žádost o poskytnutí informace o názoru (stanovisku), které povinný subjekt jako svůj názor již zaujal (resp. podle tvrzení žadatele tak učinil a ve smyslu § 3 odst. 3 zaznamenal). Pouze v prvním případě se totiž bude jednat o situaci předvídanou § 2 odst. 4, zatímco v případě druhém bude žádost směřovat k poskytnutí již existující a tedy obecně vydatelné informace (srov. vymezení informace podle

§ 3 odst. 3). Jestliže se žadatel domáhá stanoviska, které již bylo (dle tvrzení žadatele) zaujato a pokud povinný subjekt toto stanovisko skutečně zaujal a zaznamenal (např. v usnesení zastupitelstva), pak přestože se jedná o jeho názor na určitou záležitost, nebude možné uplatnit § 2 odst. 4 a zaujaté stanovisko bude třeba poskytnout (sdělením jeho obsahu, poskytnutím kopie apod.). Naopak pokud vyžádané stanovisko dosud zaujato nebylo (= informace nevznikla), avšak žadatel se domnívá, že ano, směřuje žádost k poskytnutí neexistující informace a žádost bude třeba z tohoto důvodu odmítnout. Pokud však žadatel požaduje, aby takové stanovisko bylo k podané žádosti teprve zaujato, pak se skutečně jedná o dotaz na názor a žádost bude vyřizována dle § 2 odst. 4. V podrobnostech viz též rozsudek NSS ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 107/2011-70, z něhož lze citovat stěžejní část odůvodnění: „Pod pojem „dotaz na názor“ nelze podřadit žádost o poskytnutí informace jen proto, že jejím obsahem je subjektivní názor povinného subjektu na určitou otázku, problematiku, situaci. Do důsledku vzato by totiž pod tento pojem musela být subsumována většina výstupů činnosti povinných subjektů, neboť téměř každá lidská činnost (procesy uvnitř veřejné správy či jiných subjektů nevyjímaje) je ovládána subjektivním prvkem v podobě nějakého podezření, pochybnosti, domněnky, názoru, či dokonce přesvědčení. Rovněž formalizovaná rozhodnutí, která představují základní formu činnosti správních orgánů, jsou založena na určitém názoru rozhodujícího orgánu.“ Stejně tak lze odkázat na odůvodnění rozsudku NSS ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 44/2011-80.

V daném konkrétním případě dosud povinný subjekt v intencích žadatelkou formulované žádosti nezaujal, neboť je stále vázán rozhodnutím o odstranění stavby a k formulovaným dohadům či předpokládanému budoucímu vývoji věci dosud žádné stanovisko nezaujímal, což konečně ani žadatelka netvrdí a nekonkretizuje.

Pokud jde o informaci, požadovanou pod bodem 4 žádosti, pak povinný subjekt uvádí, že výkon rozhodnutí bude zcela určitě proveden v souladu se zákonem, protože ani jinak být nemůže. Subjektivní interpretace žadatelky ohledně dočasnosti odstranění stavby nebo její eventuální následné legalizaci by byla posuzována až v případě, kdy by k tomu skutečně došlo.

V případě informace, požadované pod bodem 5 pak povinný subjekt uvádí, že šetřením na centrální podatelně povinného subjektu bylo zjištěno, že stavební úřad neeviduje nové ohlášení stavby kontejnerového stání ze strany SVJ, takže tím je ani nemůže posuzovat. V tomto konkrétním případě a v souvislosti s § 2 odst. 4 resp. § 11b vznikají v praxi především pochybnosti, zda v situaci předvídané tímto ustanovením je namístě rozhodovat o odmítnutí žádosti podle § 15 nebo zda postačí žádost vyřídit pouhým neformálním sdělením. Přestože lze nalézt argumentační podporu pro oba způsoby řešení, má povinný subjekt za to, že § 2 odst. 4 představuje specifický případ nevyhovění žádosti ve smyslu § 15 odst. 1, a zvolil proto neformální odpověď.

Proto bylo rozhodnuto jak shora uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat podle § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů odvolání. Odvolání se podává ke Krajskému úřadu Středočeského kraje prostřednictvím Městského úřadu Úvaly do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Jana Tesařová
tajemnice

Prohlášení doručujícího orgánu:

☐ Adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení.

☐ Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne:

☐ Zásilka byla vložena do schránky dne:

MĚSTSKÝ ÚŘAD ÚVALY
Arnošta z Pardubic 95
125 01 ÚVALY ① A-474/2025

DORUČENKA ☒ NEVRACET, VLOŽIT DO SCHRÁNKY
ULOŽIT JEN 10 DN

9-23-2025
Zazítka

Jméno a příjmení pracovníka pošty:

Podpis pracovníka pošty:

Jméno a příjmení příjemce:

Vztah příjemce k odesílateli:

Potvrzuji:

Podpis příjemce: